

14.

Kjøbenhavn, den 30te December 1890.

Til Landstingets Toldlovudvalg.

I Anledning af det Rigsdagen forelagte Toldlovforflag afholdt Kjøbenhavns Guldsmedelav i Forening med delegerede fra Sjællands og Østfjernes Guldsmedforeninger den 4de ds. et Møde for at raadflaa om, hvorvidt man burde henvende sig til Rigsdagens Toldudvalg angaaende Toldsatserne paa Guld- og Sølvarbejde, der i Lovforlaget er ansat til en ren Ubetydelighed i Told, og blev det der enstemmig besluttet at sende en Henvendelse med vor Besværing til det højtærede Udvalg.

Da saavel Landets Guldsmede som Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri og Foreningen „Det nationale Arbejde“ tidligere har indsendt Begæring om en rimelig Forhøjelse af Tolden paa fremmed Guld- og Sølvarbejde, og da man nu af Lovforlaget ser, at der ikke er taget Hensyn dertil, føle vi Nødvendigheden af at henvende os til de Udvalg, der behandle denne Sag.

Indtil Mæret 1863 opkrævedes der i Told for Guldarbejde: 1 Rdl. pr. Lod = 64 Kroner pr. Pd. og for Sølvarbejde 8 $\frac{1}{2}$ pr. Lod = $5\frac{1}{3}$ Kroner pr. Pd., i det nu foreliggende Toldlovforflag er Tolden ansat til 1 Krone pr. Pd., hvad der maa anses for at være en meget ringe Beskyttelse, naar man drager en Sammenligning med f. Eks. Pianoforter, der er ansat til 20 à 25 D. pr. Pd., hvilket kan udgøre den betydelige Sum af ca. 200 Kr. for et enkelt Instrument, hvis Arbejds løn næppe overstiger Arbejds lønnen paa 1 Pd. Guld, og kunne vi ikke indse, at denne Told er retfærdig fordelt, thi Guldsmedarbejde er vel fuldt saa meget Værd som musikalske Instrumenter.

Vi kende jo ikke Motiverne til den ovennævnte Fordeling af Toldsatserne, men bede indstændig det højtærede Udvalg om at have sin særlige Opmærksomhed henvendt herpaa.

Vi tillade os endvidere at gøre det højtærede Udvalg opmærksom paa, at Guldsmedefaget fordrer en Del teknisk saa vel som kunstnerisk Uddannelse, som baade koster Tid og Penge, og at det er et sørgeligt Faktum, at en stor Del af de Summer, som aarlig uddeles i Rejseunderstøttelser for dygtige Arbejdere, blive frugtesløse, idet her fattes Beskæftigelse for dem, naar de komme tilbage fra deres Rejser, paa Grund af den store Mængde Arbejde, der indføres paa Grund af den ringe Told. Hertil kommer endvidere, at store udenlandske Fabrikanter af deres Overproduktion indfører Mængder af Arbejde til Forhandling pr. Kommission og dertil give en udstrakt og lang Kredit.

Da der her i Landet findes ca. 1000 Mand, der ernære sig ved Guldsmederi og kun en ringe Del af disse drive Handel alene, tro vi selvfølgelig, at der bør tages Hensyn til Arbejderne, thi det vil være baade materielt og moralsk gavnligt, at deres Arbejdskraft kan blive fuldt udnyttet.